

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

Acta, Auctore anonymo, E Ms. monasterii Balmensis Legendario in
Chiffletii Vesontione edita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71246)

A citatos Catalogos commentatus est, facto annorum computo, quibus Sancti decessores successoresque dictam sedem occupasse, in fide dignis monumentis reperiuntur, ipsius obitus tempus circa annum 407 retulit, eique consentientes in Gallia Christ. Sammarthani fratres, et Castellanus in Mrl. Universali, ipsum illo circiter anno aeterna a Deo mercede remuneratum scribunt. Cardinalis Baronius ipsum anno 372 ex hac vita migrasse haud sine errore dicit; nam cum S. Fronimius seu Fronimius (cui S. Desideratus, ac deinde Sanctus noster successerunt) tempore summi Pontificis Siricii, qui ab anno 385 usque ad 398 Ecclesiae praesuit, viasisse in ipsius Actis, in Opere nostro ad diem x Maii relatis, legatur, emortuale Sancti tempus anno 372, quod nondum erat episcopus, non potest affigi.

episcoporum
Vesontionen-
sium Catalogis,
uti hic adducta
sua sunt,

B 11 At laudatis auctoribus dissentiens Dunodus, Sancti episcopatus obitusque tempus circa annum 270 esse statuendum, sequentes ob rationes contendit, quas ex his Sancti biographi verbis deducit: Hic ante episcopatum probabilis fuit confessor, et in episcopatu semel et iterum pro nomine Salvatoris examinatus et dijudicatus. Ex his, inquit Dunodus, sequitur, tunc temporis persecutorem tribunal exitisse, quod Honorii tempore, quo imperante, Sanctum obiisse, nostri Catalogi ferunt, certo non potuit contigisse; nam tota Ecclesia et praecipue Vesontionensis, Honorio imperii habenas tenente, optata pace jam fruebatur. At tantum abest, ut Actis his, Sanctum tempore, quo ecclesia Vesontionensis persecutionem patiebatur, martyrium subiisse, consecrarium fiat, ut contra, tunc religionem Catholicam omnino fuisse dominatam, satis eadem illa Acta insinuant; expressis enim verbis ferunt, haereticos ex civitate Vesontionensi a Sancto pulsos, eandem in posterum ingredi haud ausos fuisse, atque S. Germanum morti a iudice non addictum, sed, illata ab haereticis sicariis nece, martyrio fuisse affectum. Si in episcopatu, ut ipsius Acta ferunt, semel et iterum, usque septies pro nomine Salvatoris examinatus et dijudicatus fuerit, id a provinciae praesidibus haereticis vel paganis, graviori in ipsum poena scire nunquam ausis, fuerit patratum. Ipsorum haec circumspectio, Sanctum sub Catholicis imperatoribus vixisse, satis declarat; nam si paulo post annum 267, et tempore persecutionis Aurelianae ecclesiam Vesontionensem reuisset, haud tam saepe examinatus et dijudicatus fuisset: a primis vicibus ipsius titi finem iudices certo imposuissent. Ille Sancto creatae molestiae Honorii regno haud repugnant, cui, tunc adhuc minorenni, et plurimum a Provincia Sequanorum remoto, hujus provinciae gubernator consilia sua dissimulare facile poterat.

suffraganeus,
Commentario-
que hinc sunt
subdenda.

12 Quae cum ita sunt, Sancti nostri Acta, e quibus sane, quod vult Dunodus, consecrarium non esse, ea modo allegatis liquet, suffragantur etiam supra memoratis, e quibus, Sanctum circa reparatae Salutis annum 407 ex hac vita migrasse, deducitur, Vesontionensium episcoporum Catalogis, adeoque facere, ne hic hisce una supra laudatis auctoribus subscribamus, haud debent. Adhaec cum eadem Acta, Balmense Virginum nobilium monasterium fuisse a S. Germano fundatum, recte etiam, ut e supra allegatis palam est, memoriae tradant,

luceque proinde haud penitus sunt indigna, nos ea, e Chiffletii Vesontione excerpta, Commentario huic, Adnotationibus etiam, ubi id res exiget, subinde adjunctis, subjiciemus, rati scilicet, futurum, ut, quamvis fabulis, ut dictum, sint respersa, lectori tamen, qui sic illa habebit in promptu, nec alio, si, ut a se consulantur, quaequam forte ratio impulerit, recurrere hunc in finem habebit necesse, rem faciamus haud omnino ingrati.

AUCTORE
J. B. F.

ACTA,

Auctore anonymo,

E Ms. monasterii Balmensis Legendario in Chiffletii Vesontione edita. E

CAPUT UNICUM.

Eximia Germani sanctitas, zelus in haereticos, mors ab his illi inflata, prodigium hanc secutum.

P Post gloriosum beati Desiderati a ad caelos transitum, beatus Germanus, vir Apostolicus, signis et prodigiis inclutus, concordante favore populi, aut potius Dei spiritu proclamante (vir olim ministeriis deputatus) aliquando sacris altaribus sacerdos electus est. Factus ergo presbyter tanta sanctitate emicuit, ut in Missarum solemnibus, inter manus ministerium angelicum appareret. Qui etiam tanta dignitatis fastigio sublimatus, multis calamitatibus ac tribulationibus hujus mundi pro Christi nomine est affectus.

Sanctus qui
dumtaxat ad-
huc presbyter
sanctitate emi-
nerat,
a

2 Nullis usus est prosperis, cum omnia adversa pro Christi amore portaret. Hic ante episcopatum probabilis fuit confessor et in episcopatu nihilominus semel et iterum, usque septies pro nomine Salvatoris examinatus atque dijudicatus est: hic fecit vasa plurima sacrata, sacris altaribus apta: ministeria quoque sacra solerti industria sancivit: denique sua praedicatione ac traditione, multos ad credulitatem et baptismum Christi convertit.

factus episco-
pus strenuissi-
me omnes mu-
neris hujus
partes explet,

3 Postquam vero praedictam plebem ad verum Dei cultum praefatus Dei Pontifex convertit, et multos a variis languoribus liberavit; haereticos etiam, qui in sua civitate Chrysopoli h remanserant, in suis praedicationibus graviter impugnabat, et ut eos ad viam veritatis reduceret, modo blandimentis vel exhortationibus; modo increpationibus vel vituperiis corripiebat: sed quia, dicente scriptura: In animam malevolam non intrabit sapientia, neque cordibus induratis et subditis peccatis c. Sicut aspis surda contra incantorem, ita et haeretici

dumque hae-
reticos insecta-
tur, ab his,

b

c

contra

A. ANONYMO. contra prædicationis verbum obturabant aures suas et sicut Judæi in B. Stephanum, ita isti in B. Germanum dentibus fremebant; et, si eum extra civitatem invenire potuissent, non minus, quam Judæi Stephanum, isti Germanum lapidassent.

quas Vesontione Grandifontem abire compulerat,
4 Erat autem quarto ab urbe milliario quædam civitas, nomine videlicet Grandifons; in qua quidem civitate multi hæretici confluerant ad refugium, propter metum beati Germani, qui hæreticos omnes, quos invenire poterat, a civitate et patria extirpabat: ibique die et nocte dicti hæretici, sua iniqua consilia peragebant. Gloriosus igitur Germanus hæc audiens, de Chrysopoli exiit, et ad civitatem illam perrexit: ad cujus adventum per odium et invidiam exierunt, et ad persequendum eum ad stipulati sunt.

insidiis ibidem appetitur,
5 Quid plura? intenderunt arcum suum, ut sagittarent in occulto Immaculatum *d*, id est, insidiabantur ei, ut eum morti traderent, si possent: verumtamen quia in aperto nocere non audebant, disposuerunt ei insidias ponere.
B Erat enim quidam vicus in civitate, per quem ire et redire solebat: et cum Deus Famulum suum illum, veritatis pugilem, donativo gloriæ cælestis remunerare vellet, raptus est, ne malitia mutaret intellectum ejus, aut fictio deciperet animam ipsius *e*.

ac tandem occiditur:
6 Et vere raptus; nam cum quadam die a civitate sero revertentur, et per vicum illum, sicut solebat, transire vellet, illi miseri, qui arcum insidiarum tetenderant, quasi sagitta de occultis insidiarum prosilientes, sanctum Germanum orantem invenerunt: et dum oraret, audita est vox consolans eum; quod audientes hæretici *f* dicebant: magicam artem esse; alii vero dicebant, angelos confortantes: cujus gratia conversi sunt plurimi. Ipso orante, sagittaverunt eum et armis suis capite privaverunt: ita consummatus in brevi explevit tempora multa, placita enim erat anima ipsius.

caput sibi abscissum post necem arripit, indeque
7 Post hæc flexus caput suum inter brachia recepit: de quo multi obstupescentes fugerunt. Gloriosus itaque martyr Christi Germanus, et sacerdos Domini dilectissimus, inter amplexus caput habens, angelo duce et cælesti lumine præcedente, progreditur, super caput suum ferens Spiritum sanctum, in similitudinem columbæ. Qui dum de vico exiisset, terra tremuit, et ceciderunt muri civitatis illius et turres *g*.
C Et, qui viderunt hæc omnia, dixerunt: Vere magnus est Dominus, quia talia operatur; vere amicus Dei erat hic: et conversi sunt populi multi.

S Qui cum ante ecclesiam beatorum martyrum Ferreoli et Ferrutii *h* accessisset, inclinavit se ibidem et indepertransiens circa Chrysopolim a latere desuper, ac ecclesiam et civitatem se inclinans, sine mora perrexit usque Balmam, declinavitque ad quamdam basilicam juxta majorem ecclesiam *i*, ibi enim fundaverat sanctioniales, ibique obdormivit in Domino Jesu Christo. Cætera miracula causa brevitas omittemus: ipse enim tanta sanctitate præpollebat, quod etiam spiritu prophetiæ plenus erat: omnes morbos a corporibus humanis expellebat, præstante Domino Jesu Christo, cui est honor et gloria in sæculorum sæcula, amen.

ANNOTATA.

a De hoc Sancto in Opere nostro ad diem 27 Julii actum est.

b Vide Commentarii prævii num. 4

c Sapient. cap. 1, §. 4 legitur: Nec habitabit in corpore subdito peccatis.

d Psalm. 63, v. 4.

e Sapient. cap. 4, §. 11.

f Hæc Acta, cujus sectæ fuerint hæretici, qui sancto vitam ademerunt, non exprimunt; cumque quatuor prima Ecclesiæ secula plus quam 80 diversas hæreses effuderint, non est, cur cum Dunodo, sicarios hosce hæreticos Arianissimo potius, quam omni alia hæresi infectos fuisse, credamus.

g Mihi prorsus ignotum est, e quo antiquitatis monumento, antiquis geographis silentibus, biographus hic hauserit, Grandifontem, hodie pagum duabus leucis ab urbe Vesontionensi dissitum, olim civitatem turribus murisque fuisse munitam. Frustra, inquit Dunodus, in illo pago murorum vel antiqui cujusdam ædificii vestigia quæsieris.

h De iis Sanctis in Opere nostro ad diem 16 Junii, quo coluntur, actum est.

i Ex his biographi verbis dominus Perreocius vult consecrarium fieri, hæc Acta ante Balmensis civitatis conflagrationem, quæ XII seculo contigit, collecta fuisse: Ista major ecclesia, inquit, certo erat devastata nunc ecclesia parœcialis S. Sulpicii, cujus limites, ut nuper fuit repertum, usque ad civitatis Balmensis muros sese extendebant: sicque tunc temporis triplo major erat incombusta abbatie Balmensis ecclesia, quæ ipsi etiam hodie proxime adjacet: ab illo autem incendio semper abbatialis multo major S. Sulpicii hodierna ecclesia exstitit; inde manifestum fit, S. Germani Vitam ante illud tempus fuisse exaratam.

